

חזר בתיובתא, אושידו דדמא דיליה, יהא בפקודין דאורייתא. או יהא טבחא. או מוהלא.

והאי בר נש, איהו קמיט באנפוי, בחוטמיה, בקדליה, בגופיה, בדרעוי, ברגלוי. בהפוכא דעיינין חוורין, דאיהו אריה באנפוי בחוטמיה (ד)

מ ע"ב) בקדליה בגופיה בדרעוי ברגלוי. דא רחמי. ודא דינא. עיינין סומקין דסטרא דכייא, אלין עיינין דדוד דאיתמר ביה, (שמואל א טז יב) והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי. שערי ירוקין בגוון חמה טובא, אנפוי סומקי מסטרא דמאדים טב.

בשערותי הווי שבעה מיני גוויי דהבא, דאיהו זהב סגור, זהב אופיר, זהב פרוים, זהב שחוט, זהב טהור, זהב מופז, זהב תרשיש. שבעה אינון מיני דהבא, דשבע ספירין אתפלילין בהו. ושערא דיליה קמיט. וכל איברי דיליה קמיטין. מסטרא דשברים. ובגין דא, (שמואל א יז כ*) דוד הוא הקטן, ואיהו דרגא דיליה הוד, דנטיל בגבורה.

אבל עיינא חוורין, נטלין בנצח וחסד, ואינון אריכין. ושרטוטין דמצחא פלהון אריכין, מסטרא דתקיעה. אבל שרטוטין דמצחא מסטרא דבר נש קמיט, אינון קמיטין ברזא דשברים. ואית ליה רושם סומק תחות דרועא שמאלא, או בדרועא שמאלא, או בשוקא שמאלא.

ומאן דאתייליד בשעתא קדמאה דיומא תנזינא, דאיהו דרגא דגבורה. יהא תקיף ביצריה, אם ישתדל באורייתא דבעל פה. ומלכות איהו חמה טבא, אורייתא דבעל פה מסטרא דגבורה, ואיהי סיהרא קדישא, אורייתא דבכתב אתקריאת מסטרא דחסד.

חמה בישא איהי גיהנם, דאתברי ביומא תנזינא. ובסטרא דדרגא דעשו, נפקת סומקא. אף על גב דנטילת לבתר מפל גוונין, חוור וירוק ואוכם, מאן דאליים גבר, ועל שמייה אתקריאת.

והאי איהי תיקוונא דחכמתא עילאה. אבל איסטגנינין לא נטלין פוכבא בסידרא דא, אלא כפום ממשלת דילהון באורח חושבנא.

עיינין סומקין, אינון מרפכה דחיה דשור, דאיתמר בה (יחזקאל א י) ופני שור מהשמאל לארבעתן, דאינון ארבע גוויי עינא. ושולטנו דארבע גוונין אלין, איהו סומק. אבל עיינין חוורין, מרפכה דילהון אריה.

ואריה איהו מיכאל. שור, גבריאל. ומאן דאתייליד ברישא דשעתא דשור, יהא עתיר בדהבא, ובכל מיני סומק. בעיינין חוורין נהיר יהו"ה רחמי ודאי, ואתמר ביה הרוצה להחכים ידרים. בעיינין סומקין נהיר אדנ"י, וביה הרוצה להעשיר יצפין.